

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Septem Illustrium Virorum Poemata

Amstelodami, 1672

Ad duos Sacri Romani Imperii Principes, Christophorum Bernardum,
Episcopum Monasteriensem, Administratorem Corbeiensem; Et
Ferdinandum Episcopum Padibornens. Comitem Pymontanum. In Visurgi
flumine ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-11215

JOANNIS ROTGERI TORCKII. 319

Rumpatur ater livor, & invidos
Corrodat unguis, dum pariter Tibi,
Vir magne, plaudit Urbs & Orbis,
Cujus onus geris alter Atlas.

Ad duos Sacri Romani Imperii Principes,

CHRISTOPHORUM BERNARDUM,

*Episcopum Monasteriensem, Administrato-
rem Corbeiensem;*

E T

F E R D I N A N D U M

Episcopum Padibornens. Comitem Pyrmontanum.

In Visurgi flumine inter Corbeiam & Beverungam ratibus
obviis convenientes, & navale convivium
celebrantes, Anno M. DC. LXIII.

E L E G I A.

Visurgis loquitur.

VEnit pulchra dies & prisco concolor auro,
Venit, & in nostris lux nova fulget aquis.
Lux mihi fatidicis promissa è quercubus olim,
Sevit in Aufoniis quas D E U S ipse jugis;
Impia cùm patrias rediit Dodona sub umbras,
Oraque Chaonii conticuère Jovis:
Aureus hinc illis color & cælestis origo,
Et caput ad superas exeruère faces;

Nunc

Nunc & adoranti fundunt oracula mundo,
 Quæ solum & unda tremunt, Styx pavet, astra probant.
 Fausta dies, quæ post ferri tot sæcla, tot æris,
 Solibus antiquis æmula furgis, ave!
 Aoniæ resonate fides, resonate Camœnæ,
 Clangite nunc hilares per vada nostra tubæ.
 Edite tympana rauca ferox & amabile murmur,
 Tympana belligeros sueta ciere viros:
 Ast ubi pax rediit pueriles docta lacertos,
 Tortaque Pygmæâ verbera ferre manu.
 Maeste puer torvo ore, supercilioque virili,
 Martia cum rigidis pellibus æra quate.
 Ut crepitant armatæ hyemes, nimbique sonori,
 Grandine sublimes percutiente domos;
 Brachia sic agili Corybantibus æmula pulsu,
 In numerum ærifoni tundite terga bovis.
 Pax docet innocuos belli simulacra pueros,
 Martis opus teneras pax docet alma manus.
 Innocuis canat illa tubis, innoxia mittat
 Fulmina, dum Bromii dulcia bella calent.
 Christiadum generosa phalanx Germanica pubes,
 Obvia barbaricis ensibus atque rogis;
 Impia tu nostris Turcarum examina Nymphis,
 Tu prohibe Scythicas tempus in omne faces.
 Sanguine Threïcium mare decolor augeat Ister,
 Barbaraque ultrici corpora vectet aquâ:
 Me iuvat in nitidis liquor hic argenteus undis,
 Et speculum ripæ lympha beata suæ.
 Dicite io Pæan! nemorosi applaudite montes,
 Plaude repercussis Nympha jocosa fonis.
 Flumina quot pisces, quot habent mea litora frondes,
 Gaudia ridenti jam tot in amne natant,

Ecce

Ecce triumphalem emittit Corbeia Phaselum,
 Inque sinu nostro dulce reclinat onus.
 Sistite nunc rapidi cursus, adverfaque tantæ
 Unda rati, placidum stans imitare lacum.
 Ludite cornigeri per amœna cacumina cervi,
 Ludite securæ per mea lustra feræ.
 Provehitur pulchrâ juvenum comitante catervâ,
 Invicto fulgens ense, pedoque Pater:
 Qui rabidas Erebi furias, nigrosque tumultus,
 Tisiphonesque comam, Cerbereasque jubas;
 Exilium sacris patriisque minantia Divis,
 Noctis in æternæ compulit ire chaos:
 Cùm rueret cæco præceps Mimigroda tumultu,
 In Phlegethonteos interitura rogos.
 Cingat honoratos victrici fronde capillos
 Nympha, cui dulces laurus opacat aquas;
 Nos Tua civili redimimus tempora quercu,
 Servatis decet hæc civibus umbra caput.
 Sed propiore Deo præcordia nostra calescunt:
 Vah! mihi fatorum nunc adyta alta patent.
 Majus opus, Vir magne, moves, majoribus ausis
 Laudis inaccessible culmen adire paras.
 Danubius sua vincla quatit, tuaque invocat arma,
 Liber ut Euxinis immoriatur aquis.
 Christiadam Thracumque acies, infernus & æther
 Concurrunt, pugnas orbis uterque ciet.
 Cerno cruentatos immenso sanguine campos,
 Magnaque demersos flumina sistere equos;
 Cerno truci rabidos letho immugire tyrannos,
 Dum subit admorsam spiritus ater humum.
 Quis tibi tunc animus, quod magni pectoris œstrum,
 Qualis erit sacro mentis ab igne calor?

Odryfiam cupies Aquilæ submittere Lunam,
 Et fera Cæfareo subdere colla iugo;
 Romanisque Afiam Europæ committere facris,
 Et rapta æterno reddere templa Deo.
 Ast aliter vifum Superis: pax mira coibit,
 Solvet & incuffo barbaræ regna metu.
 Crescit in oppofito laurus Tibi cardine mundi,
 Perpetuæque viret laudis amœna feges.
 Magnus in Arctoi ftabulatur litore Ponti,
 Quem timet omne folum, quem tremit unda, Leo;
 Quem neque finitimæ valuerunt perdere gentes,
 Nec tot ab Hefperiis arma virique plagis;
 Incubat immenfo nunquam faturabilis auro,
 Et vigil avectas undique fervat opes.
 Ibis in exertos pugil imperterritus unguis,
 Ibis in arrectas Marte ftupente jubas;
 Oraque, terribili feſe pandentia rictu,
 Tot bellatorum cæde cruenta virum.
 Plura tenebroſâ caligine fata recondunt,
 Et jubet ad molles Muſa redire modos.
 Obvius Heroi fluit Heros amne ſecundo,
 Noſter amor, Paderæ gloria, & Amifii:
 Quem præceps Anio, quem Liris, & Arnus, & Umbro,
 Et Tiberis Nymphis invidet ipſe meis.
 Jamque Duces medio coëunt in flumine, facras
 Fidus amor dextras jungit, & unda rates.
 Fraterno geminæ coaleſcunt ſœdere mentes,
 Hic mihi jam Pollux, hic mihi Caſtor erit.
 Æmula ſi patriæ dant illi tempora plumæ,
 Nāvibus hi noſtris candidiora dabunt.
 Ergo coronati convivia ferte phæſeli,
 Ferte tubas, lituos, tympana, vina, dapes.

Robur amicitiae veteranus firmet Iacchus,
 Qui pleno in mediis ore bibatur aquis.
 Teutonicos aliter vetat usus condere soles,
 Cum feriunt magni foedera sancta Duces.
 Cantatum satis est. Citharæ succedite nostræ
 Ærisonæ pelles, clarisonæque tubæ:
 Alternis certate choris, movet arma Lyæus,
 Prælia dum fervent, classica læta sonent.
 Ad numeros cyathi moveantur, & ora frequentent,
 Et natet in cyathis vita salusque Ducum,
 Utraque festivis resonet clamoribus alnus,
 Et referat madidas garrula ripa preces:
 Vivat ALEXANDER, vivat LEOPOLDUS, & omnes
 Qui tantos Reges Pontificesque creant.
 Vocibus his colles & saxa canora resultent,
 Sic hilarem ducant orgia fausta diem;
 Donec inexhausto Phœbum subducat Iaccho,
 Frangat & everfos Luna maligna scyphos:
 Interea mihi fatidico quod pectore prurit,
 Intempestivo num licet ore loqui?
 Attamen hæc tacito bibet auris pauca susurro
 Principis invicti, quem Mimigroda colit;
 Hic Salomon Tibi, Magne David, cum fata vocabunt,
 Hic tibi Pompilius Romule mitis erit.